

Правила стрільби і управління вогнем наземної артилерії (дивізіон, батарея, взвод, гармата)

Артилерія — рід сухопутних військ, організаційно зведений в підрозділи, частини і з'єднання, озброєні артилерійськими гарматами, реактивними, ракетними і самохідними протитанковими установками, різними засобами розвідки й зв'язку, а також приладами спостереження і керування вогнем. Артилерійська розвідка — вид забезпечення бойової діяльності ракетних військ і артилерії. Основне завдання артилерійської розвідки — добування і обробка даних, необхідних для підготовки ефективного вогню артилерії та ударів тактичних ракет.

Головні зусилля артилерійської розвідки зосереджуються на своєчасному виявленні і визначенні координат тактичних засобів зброї масового ураження та високоточної зброї противника, за допомогою оптичних, електронно-оптичних приладів, звукометричних, радіолокаційних та радіотехнічних станцій, розвідувально-корегувальних вертольотів що ведуть повітряну розвідку та безперервному спостереженні за ними аж до їх знищення.

Видання розраховане на широкий загал зацікавлених читачів: військовозобов'язаних та військовослужбовців, працівників правоохоронних органів, органів правосуддя, практикуючих правників, здобувачів вищої освіти, науковців, вчителів загально-освітніх шкіл, які викладають предмет «Захист України», викладачів вищих навчальних закладів тощо. Стане в нагоді під час підготовки військовослужбовців Збройних Сил України, Національної гвардії України, Національної поліції України, Служби безпеки України, Державної служби України з надзвичайних ситуацій.

ПРАВИЛА СТРІЛЬБИ
І УПРАВЛІННЯ
ВОГНЕМ НАЗЕМНОЇ
АРТИЛЕРІЇ
(ДИВІЗІОН, БАТАРЕЯ, ВЗВОД,
ГАРМАТА)

Видавництво
«Центр учбової літератури»
Київ – 2022

Укладач:

Петков Сергій Валерійович — доктор юридичних наук, професор, професор кафедри публічного та приватного права Гуманітарного навчально-наукового інституту Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського.

Правила стрільби і управління вогнем наземної артилерії (дивізіон, батарея, П 68 взвод, гармата). — Київ: «Центр учбової літератури», 2022. — 280 с.

ISBN 978-611-01-2704-2

Артилерія — рід сухопутних військ, організаційно зведений в підрозділи, частини і з'єднання, озброєні артилерійськими гарматами, реактивними, ракетними і самохідними протитанковими установками, різними засобами розвідки й зв'язку, а також приладами спостереження і керування вогнем. Артилерійська розвідка — вид забезпечення бойової діяльності ракетних військ і артилерії. Основне завдання артилерійської розвідки — добування і обробка даних, необхідних для підготовки ефективного вогню артилерії та ударів тактичних ракет. Головні зусилля артилерійської розвідки зосереджуються на своєчасному виявленні і визначенні координат тактичних засобів зброї масового ураження та високоточної зброї противника, за допомогою оптичних, електронно-оптичних приладів, звукометричних, радіолокаційних та радіотехнічних станцій, розвідувально-корегувальних вертольотів що ведуть повітряну розвідку та безперервному спостереженні за ними аж до їх знищення.

Видання розраховане на широкий загал зацікавлених читачів: військово-зобов'язаних та військовослужбовців, працівників правоохоронних органів, органів правосуддя, практикуючих правників, здобувачів вищої освіти, науковців, вчителів загально-освітніх шкіл, які викладають предмет «Захист України», викладачів вищих навчальних закладів тощо. Стане в нагоді під час підготовки військовослужбовців Збройних Сил України, Національної гвардії України, Національної поліції України, Служби безпеки України, Державної служби України з надзвичайних ситуацій.

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ.....	7
РОЗДІЛ 1 ПІДГОТОВКА СТРІЛЬБИ І УПРАВЛІННЯ ВОГНЕМ.....	9
1.1 Основні положення зі стрільби і управління вогнем.....	9
1.2 Заходи підготовки стрільби і управління вогнем	16
1.2.1 Розвідка та визначення координат цілей	17
1.2.2 Топогеодезична підготовка.....	18
1.2.3 Метеорологічна підготовка.....	19
1.2.4 Балістична підготовка.....	19
1.2.5 Технічна підготовка	24
1.2.6 Організація стрільби і управління вогнем	25
1.2.7 Визначення установок для стрільби.....	32
1.3 Визначення установок для стрільби способом повної, скороченої та окомірної підготовки	32
1.3.1 Повна підготовка.....	32
1.3.2 Скорочена підготовка	37
1.3.3 Окомірна підготовка	38
1.4 Пристрілювання цілі	40
1.4.1 Пристрілювання за допомогою далекоміра.....	43
1.4.2 Пристрілювання за допомогою спряженого спостереження.....	44
1.4.3 Пристрілювання за допомогою БпАК.....	45
1.4.4 Пристрілювання за допомогою секундоміра	46
1.4.5 Пристрілювання за допомогою підрозділу звукової розвідки	47
1.4.6 Пристрілювання за допомогою радіолокаційної станції типу АРК48	49
1.4.7 Пристрілювання за допомогою радіолокаційної станції типу АН/ТРQ	49
1.4.8 Пристрілювання за допомогою радіолокаційної станції типу СНАР	50
1.4.9 Пристрілювання зі спостереженням за знаками розривів	51
1.4.10 Особливості пристрілювання цілей під час мортирної стрільби та стрільби на рикошетах.....	52
1.4.11 Особливості пристрілювання цілей під час стрільби снарядами з радіопідривною, дистанційним підривною або трубкою та стрільби касетними снарядами.....	53
1.5 Визначення установок для стрільби перенесенням вогню від репера (цілі) і з використанням даних пристрілювальної гармати (“Бюлетеня ПГр”)	56

1.5.1 Пристрілювання (створення) репера.....	56
1.5.2 Визначення пристріляних поправок дальності, напрямку і встановку дистанційного підричника (трубки).....	59
1.5.3 Визначення установок для стрільби в батареї перенесенням вогню від репера.....	62
1.5.4 Особливості перенесення вогню батареєю снарядами з дистанційним підривником (трубкою).....	64
1.5.5 Визначення установок для стрільби в дивізіоні з використанням даних пристрілювальної гармати.....	65
1.5.6 Визначення установок для стрільби перенесенням вогню від цілібб	
РОЗДІЛ 2 СТРІЛЬБА НА УРАЖЕННЯ.....	68
2.1 Ураження нерухомих неспостережених наземних цілей.....	68
2.1.1 Ураження одиночних цілей.....	70
2.1.2 Ураження артилерійських, реактивних, мінометних батарей (взводів) і батарей (взводів) зенітних керованих ракет.....	71
2.1.3 Ураження живої сили та вогневих засобів, танків, бойових машин піхоти і бронетранспортерів.....	72
2.1.4 Ураження вертольотів на посадкових майданчиках.....	73
2.1.5 Ураження командних пунктів, пунктів управління та складів.....	74
2.1.6 Коректування вогню під час стрільби на ураження.....	74
2.2 Ураження нерухомих спостережених наземних цілей.....	75
2.2.1 Ураження одиночних і групових цілей.....	75
2.2.2 Коректування вогню під час стрільби на ураження.....	76
2.2.3 Особливості стрільби на руйнування.....	78
2.2.4 Стрільба запалювальними мінами.....	81
2.3 Ураження рухомих наземних цілей.....	82
2.3.1 Ураження колон.....	82
2.3.2 Ураження окремих рухомих спостережених груп мотопіхоти (живої сили).....	85
2.3.3 Загороджувальний вогонь.....	85
2.3.4 Одинарний рухомий загороджувальний вогонь.....	87
2.3.5 Одинарний нерухомий загороджувальний вогонь.....	88
2.4 Супроводжувальний вогонь.....	89
2.4.1 Вогневий вал.....	89
2.4.2 Послідовне зосередження вогню.....	90
2.5 Стрільба запалювальними мінами.....	93

РОЗДІЛ 3 УПРАВЛІННЯ ВОГНЕМ АРТИЛЕРІЙСЬКИХ ПІДРОЗДІЛІВ ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ ВОГНЕВИХ ЗАВДАНЬ З ЗАКРИТИХ ВОГНЕВИХ ПОЗИЦІЙ..... 95

- 3.1 Обов'язки службових осіб дивізіону щодо управління вогнем 98
- 3.2 Постановка вогневих завдань і контроль їх виконання 100
 - 3.2.1 Постановка вогневих завдань командиром(начальником штабу) дивізіону..... 106
 - 3.2.2 Постановка вогневих завдань командиром батареї..... 109
 - 3.2.3 Контроль виконання вогневих завдань..... 111

РОЗДІЛ 4 СТРІЛЬБА І УПРАВЛІННЯ ВОГНЕМ АРТИЛЕРІЙСЬКИХ ПІДРОЗДІЛІВ ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ ВОГНЕВИХ ЗАВДАНЬ ПРЯМОЮ (НАПІВПРЯМОЮ) НАВОДКОЮ 114

- 4.1 Ураження цілей стрільбою прямою наводкою із гармат 114
 - 4.1.1 Ураження нерухомих цілей під час стрільби гарматою..... 115
 - 4.1.2 Ураження нерухомих цілей під час стрільби батареєю (взводом)116
 - 4.1.3 Ураження рухомих цілей під час стрільби гарматою..... 117
 - 4.1.4 Ураження рухомих цілей під час стрільби батареєю (взводом). 120
 - 4.1.5 Особливості стрільби і управління вогнем із застосуванням приладних комплексів..... 121
- 4.2 Ураження цілей стрільбою ПТКР..... 121
 - 4.2.1 Стрільба ПТКР у напівавтоматичному режимі управління..... 122
 - 4.2.2 Особливості стрільби ПТКР типу “Стugna” 122
- 4.3 Управління вогнем під час виконання вогневих завдань стрільбою прямою наводкою 122
 - 4.3.1 Обов'язки командирів щодо управління вогнем 123
 - 4.3.2 Постановка вогневих завдань 125

РОЗДІЛ 5 СТРІЛЬБА І УПРАВЛІННЯ ВОГНЕМ РЕАКТИВНИХ АРТИЛЕРІЙСЬКИХ ПІДРОЗДІЛІВ 127

- 5.1 Підготовка стрільби і управління вогнем 127
- 5.2 Стрільба на ураження 131
 - 5.2.1 Ураження нерухомих неспостережених і спостережених наземних цілей 131
 - 5.2.2 Ураження колон 132
 - 5.2.3 Дистанційне мінування 133
 - 5.2.4 Стрільба запалювальними снарядами..... 134
 - 5.2.5 Особливості стрільби прямою наводкою 136

5.3 Управління вогнем	137
5.3.1 Постановка вогневих завдань	138
5.3.2 Постановка вогневих завдань командиром (начальником штабу) дивізіону та командиром батареї.....	139
РОЗДІЛ 6 ОСОБЛИВОСТІ СТРІЛЬБИ І УПРАВЛІННЯ ВОГНЕМ В РІЗНИХ УМОВАХ ВИКОНАННЯ ВОГНЕВИХ ЗАВДАНЬ	142
6.1 Стрільба і управління вогнем вночі та в інших умовах обмеженої видимості	142
6.2 Стрільба димовими та агітаційними снарядами	150
6.3 Стрільба і управління вогнем у горах	153
6.3.1 Особливості розвідки та визначення координат цілей, топогеодезичної, метеорологічної, балістичної та технічної підготовки	154
6.3.2 Особливості визначення установок для стрільби способами повної, скороченої та окомірної підготовки	157
6.3.3 Особливості визначення установок для стрільби за даними пристрілювання (створення) реперів	159
6.3.4 Особливості пристрілювання та стрільби на ураження	159
6.3.5 Особливості стрільби прямою наводкою	161
6.4 Стрільба і управління вогнем під час ураження надводних цілей	162
6.4.1 Ураження живої сили та вогневих засобів десанту	163
6.4.2 Ураження одиночних надводних цілей	165
6.5 Стрільба і управління вогнем під час застосування різних способів вогневого ураження	167
РОЗДІЛ 7 ОСОБЛИВОСТІ СТРІЛЬБИ І УПРАВЛІННЯ ВОГНЕМ ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ ВОГНЕВИХ ЗАВДАНЬ ВИСОКОТОЧНИМИ БОЄПРИПАСАМИ	176
7.1 Особливості підготовки стрільби і управління вогнем	176
7.1.1 Особливості організації стрільби і управління вогнем	178
7.2 Особливості стрільби на ураження і управління вогнем	180
7.2.1 Ураження нерухомих цілей.....	180
7.2.2 Ураження рухомих цілей.....	180
7.2.3 Особливості управління вогнем	181
7.2.4 Особливості стрільби і управління вогнем уночі	183
ДОДАТКИ	185

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

АБС	– артилерійська балістична станція;
АДТ	– активна ділянка траєкторії;
АППК	– апаратури приймання та передавання команд;
АРМ	– автоматизоване робоче місце;
БМ РА	– бойова машина реактивної артилерії;
БМП	– бойова машина піхоти;
БпАК	– безпілотний авіаційний комплекс;
БпЛА	– безпілотний літальний апарат;
БТР	– бронетранспортер;
ВВ	– вогневий вал;
ВП	– вогнева позиція;
ГНЗВ	– глибокий нерухомий загороджувальний вогонь;
ДВЗ	– десантно-висаджувальний засіб;
ЕЗО	– електронний засіб обчислення;
МЗО	– механічний засіб обчислення;
ЕОМ	– електронно-обчислювальна машина;
ЗВ	– зосереджений вогонь;
ЗКР	– зенітна керована ракета;
КАУВ	– комплекс автоматизованого управління вогнем;
КБ	– командир батареї;
КД	– командир дивізіону;
КнаПП	– катер на повітряній подушці;
КСП	– командно-спостережний пункт;
ЛЦД	– лазерний цілепокажчик-далекомір;
МВг	– масований вогонь;
МЗО	– механічний засіб обчислення;
МКБ	– машина командира батареї;
МКД	– машина командира дивізіону;
МНШД	– машина начальника штабу дивізіону;
МСОБ	– машина старшого офіцера батареї;
НА	– наземна артилерія;
НЗВ	– нерухомий загороджувальний вогонь;
НР	– начальник розвідки;
НШД	– начальник штабу дивізіону;
ПАК	– програмно-апаратний комплекс;
ПГЗ	– пряма геодезична задача;
ПГр	– пристрілювальна гармата;
ПДТ	– пасивна ділянка траєкторії;
ПЗВ	– послідовне зосередження вогню;
ПЗК	– прилад заміру камори;
ПКВ	– прилад контрольних вимірювань;
ПНБ	– прилад нічного бачення;

ПРЗВ – подвійний рухомий загороджувальний вогонь;
ПТКР – протитанкова керована ракета;
ПТРК – протитанковий ракетний комплекс;
ПУ – пускова установка;
ПУВБ – пункт управління вогнем батареї;
ПУВД – пункт управління вогнем дивізіону;
РЗВ – рухомий загороджувальний вогонь;
РЛС – радіолокаційна станція;
РМ – робоче місце;
РРП – рухомий розвідувальний пункт;
СВЗ – станція вітрового зондування;
СіУВ – стрільба і управління вогнем;
СОБ – старший офіцер батареї;
СП – спостережний пункт;
ТС РГ – таблиця стрільби для рівнинних і гірських умов;
ЦКМ – цифрова карта місцевості.

РОЗДІЛ 1 ПІДГОТОВКА СТРІЛЬБИ І УПРАВЛІННЯ ВОГНЕМ

1.1 Основні положення зі стрільби і управління вогнем

1. Ураження противника вогнем артилерії складає головний зміст її бойових дій.

Вогонь артилерії повинен бути ефективним.

Ефективність вогню артилерії досягається:

своєчасністю;
точністю;
раптовістю;
отриманням повних і точних даних про положення, розміри та характер цілей;
правильним вибором засобів ураження цілі;
призначенням доцільного порядку виконання вогневого завдання та способу обстрілу цілі.

Своєчасність вогню досягається:

постійною готовністю артилерійських підрозділів та підрозділів артилерійської розвідки до виконання вогневих завдань;
підтримкою постійної взаємодії із загальновійськовими підрозділами (частинами);
безпервною розвідкою противника, місцевості та спостереженням за діями своїх військ;
своєчасним плануванням вогню та маневру артилерійських підрозділів і своєчасною постановкою (уточненням) їм завдань;
оперативним, стійким і прихованим управлінням вогнем.

Точність вогню досягається:

застосуванням високоточних боеприпасів (ВТБ);
своєчасним і ретельним виконанням у повному обсязі всіх заходів щодо підготовки стрільби і управління вогнем (СіУВ);
застосуванням найбільш точних способів визначення установок для стрільби;
коректуванням вогню під час стрільби на ураження.

Раптовість вогню досягається:

прихованим розгортанням артилерійських підрозділів у бойовий порядок і маневром під час бою;
прихованою підготовкою вогню;
вибором найбільш доцільного часу для відкриття вогню;
дотриманням правил скритого управління військами.
Раптовість вогню має особливе значення під час ураження живої сили і високоманеврової бойової техніки противника.

2. Завдання, які вирішуються вогнем артилерії, є **вогневими завданнями**.

Артилерійські підрозділи виконують вогневі завдання з:

ураження цілей з метою нанесення їм визначеного рівня безповоротних втрат, у наслідок яких цілі повністю або частково втрачають свою боєздатність;

ураження цілей з метою заборони виконання завдань противником, у наслідок чого цілі відмовляються або втрачають можливість діяти;

світлового забезпечення бойових дій загальновійськових підрозділів і стрільби артилерії вночі;

розповсюдження агітаційного матеріалу;

створення (пристрілювання) реперів;

цілевказання та ін.

Під час виконання вогневих завдань артилерійські підрозділи ведуть вогонь із закритих вогневих позицій (ЗВП) або прямою (напівпрямою) наводкою.

3. Під час ураження цілей з метою нанесення їм визначеного рівня безповоротних втрат завданнями стрільби можуть бути: знищення, подавлення, руйнування.

Знищення цілі полягає в нанесенні їй таких втрат (пошкоджень), отримавши які, вона повністю втрачає свою боєздатність.

Подавлення цілі полягає в нанесенні їй втрат (пошкоджень) та в створенні таких умов, за яких вона тимчасово втрачає боєздатність.

Руйнування цілі полягає в доведенні її до стану, непридатного для подальшого використання.

Під час ураження цілей з метою заборони виконання завдань противником завданнями стрільби можуть бути: заборона дії, затримання або перешкоджання руху, недопущення просування, дистанційне мінування місцевості, виснаження, задимлення, засліплення, підпалювання.

Заборона дії цілі полягає в нанесенні їй збитку, пошкоджень та створенні таких умов, за яких вона в певний період часу не зможе на потрібному рівні реалізовувати свої бойові можливості або виконувати поставлені бойові завдання.

Затримання або перешкоджання руху полягає в вогневому впливі на підрозділи противника з метою недопущення їх висування та розгортання або пересування.

Недопущення просування полягає в вогневому впливі на підрозділи противника з метою не допустити просування атакуючих (контратакуючих) танків, БМП, БТР та живої сили противника, порушити його бойові порядки і створити сприятливі умови для ураження противника зосередженим вогнем із ЗВП, стрільбою високоточними боєприпасами (ВТБ) та вогнем прямою наводкою.

Дистанційне мінування місцевості полягає у встановленні прикриваючих і сковуючих мінних полів з метою обмеження маневру військ противника.

Виснаження полягає в морально-психологічному впливі на живу силу противника веденням турбуючого вогню обмеженою кількістю гармат і боєприпасів на протязі встановленого часу.

Задимлення противника полягає у встановленні димових завіс, задимленні окремих цілей (вогневих засобів, командних та спостережних пунктів).

Засліплення полягає у створенні світлової завіси перед вогневими засобами та спостережними пунктами противника.

Підпалювання полягає у створенні осередків пожег.

Під час світлового забезпечення бойових дій загальновійськових підрозділів і стрільби артилерії вночі завданнями стрільби можуть бути: освітлення місцевості, постановка світлових орієнтирів (створів).

Під час розповсюдження агітаційного матеріалу завданням стрільби є доставка агітаційного матеріалу в місця розташування противника.

Перелік вогневих завдань та поділ їх за завданнями стрільби наведено в табл. 1.

Таблиця 1 – Перелік вогневих завдань та завдань стрільби

№ з/п	Вогневі завдання	Завдання стрільби
1	Ураження цілей з метою нанесення їм визначеного рівня безповоротних втрат	знищення
		подавлення
		руйнування
2	Ураження цілей з метою заборони виконання завдань противником	заборона дії
		затримання або перешкодження руху
		недопущення просування
		дистанційне мінування місцевості
		виснаження
		зادимлення
		засліплення
3	Світлове забезпечення бойових дій загальновійськових підрозділів і стрільби артилерії вночі	підпалювання
		освітлення місцевості
4	Розповсюдження агітаційного матеріалу	постановка світлових орієнтирів (створів)
		доставка агітаційного матеріалу в місця розташування противника
5	Створення (пристрілювання) реперів	створення репера
		пристрілювання репера
6	Цілевказання	позначення цілі (об'єкта, орієнтира) на місцевості

4. Під час виконання вогневих завдань з ураження цілей артилерія застосовує такі **види вогню**:

Вогонь по одиночній цілі – вогонь взводу або гармати, що ведеться самостійно прямою (напівпрямою) наводкою або із закритих вогневих позицій, в тому числі й високоточними боеприпасами.

Зосереджений вогонь (ЗВ)– вогонь, що ведеться батареєю (дивізіоном) або одночасно батареями (дивізіонами) по одній цілі.

Нерухомий загороджувальний вогонь (НЗВ)– суцільна вогнева завеса, що створюється на одному (одинарний НЗВ) або одночасно на декількох (глибокий НЗВ) рубежах перед фронтом атакуючого (контратакуючого) противника.

Рухомий загороджувальний вогонь (РЗВ)– суцільна вогнева завеса, що створюється на одному (одинарний РЗВ) або одночасно на двох (подвійний РЗВ) рубежах на шляху руху танків (БМП, БТР) противника і послідовно переноситься на інші призначені рубежі з виходом основної кількості атакуючих (контратакуючих) танків (БМП, БТР) противника із зони вогню.

Послідовне зосередження вогню (ПЗВ)– зосереджений вогонь по цілях, що знаходяться на одному рубежі перед фронтом і на флангах своїх атакуючих

військ, який, з їх просуванням, послідовно переноситься на наступний рубіж. ПЗВ може бути одинарним, подвійним і потрійним (у разі ведення вогню одночасно по цілях відповідно на одному, двох, трьох рубежах).

Вогневий вал (ВВ)– суцільна вогнева завеса, що створюється по одному (одинарний ВВ) або одночасно по двох (подвійний ВВ) рубежах перед фронтом своїх атакуючих військ, яка, з їх просуванням, послідовно переноситься в глибину противника.

Масований вогонь (МВг)– вогонь всієї або більшої частини артилерії загальновійськового угруповання, що ведеться одночасно по одній або декількох важливих цілях.

Артилерійські підрозділи самостійно застосовують такі **види вогню**:
дивізіон – зосереджений вогонь, одинарний рухомий загороджувальний вогонь і одинарний нерухомий загороджувальний вогонь;
батарея – зосереджений вогонь, одинарний НЗВ;
взвод або гармата (міномет, БМ РА, установка ПТКР) – вогонь по одиночній цілі.

Крім того, дивізіон може брати участь у зосередженому і загороджувальному вогні артилерійської групи, послідовному зосередженні вогню, подвійному рухомому загороджувальному вогні, глибокому нерухомому загороджувальному вогні, вогневому валі та масованому вогні.

5. Кількість батарей (взводів, гармат), які залучаються до виконання вогневого завдання, залежить від характеру, важливості та розмірів цілі, дальності стрільби, завдань стрільби, а також від наявності часу та інших умов виконання вогневого завдання.

6. **Снаряд¹, підривник і його установку** вибирають в залежності від характеру цілі та завдань стрільби.

Вогневі завдання виконують осколковими, осколково-фугасними снарядами (мінами) з ударним (з установками на осколкову, фугасну або сповільнену дію), дистанційним або радіопідривником, снарядами з дистанційною трубкою, касетними снарядами, високоточними снарядами (мінами), запалювальними снарядами (мінами), бронебійними, кумулятивними, бронебійно-підкаліберними, бетонобійними снарядами, а також освітлювальними, димовими та агітаційними снарядами (мінами).

7. **Заряд і вид траєкторії** вибирають з урахуванням дальності стрільби, виду снаряда, типу і установки підривника, характеру цілі та її місцезнаходження з таким розрахунком, щоб забезпечувалась найбільша уражаюча дія снаряда на цілі і був запас дальності, необхідний для завершення пристрілювання або перенесення вогню без зміни заряду.

Під час ведення вогню з гармат застосовують настільну, навісну та мортирну стрільбу.

При настільній та навісній стрільбі, найбільший або близький до нього заряд призначають для ураження відкрито розташованих броньованих цілей (танків, БМП, БТР, самохідних гармат та ін.), а також під час ведення вогню

¹ У подальшому сказано про снаряд, якщо немає необхідності уточнення, стосується також і міни.

Книги, які можуть вас зацікавити

Курс підготовки артилерії Збройних Сил України (бригада, дивізіон, батарея, взвод, гармата)

Бойовий статут артилерії сухопутних військ Збройних Сил України. Частина 2 (дивізіон, батарея, взвод, гармата). ЦУЛ

Керівництво з бойової роботи вогневих підрозділів артилерії

Дії обслуги гармати (міномету) під час ведення бойових дій. Навідник гармати (міномету)

Блокнот командира батареї

Блокнот зі стрільби і управління вогнем (батарея, дивізіон)

Перейти до галузі права
Військове право

[Перейти на сайт →](#)